

петъ шиници, Три шиници жълти дукать, Два шиника бѣлъ кара-
грошъ. *М. 137.* Грошеви-те въ кошови-те Бешлици-те въ шиници-те.
М. 227. Глава иматъ колку еденъ казанъ, Уши иматъ колку два та-
руна, Очи иматъ колку два шиника. *М. 154.* Това ма накара да на-
говора на моиятъ пріятель цѣлъ шиникъ грубости. *З. 361.* Свети Йо-
ванъ кого дарува С' шапа, кого с капа, А нашего домакина С гуле-
мата шиничина. *Люб. 31.*

Шипка *с. ж.* 1) роза: Послѣ дохождатъ кумъ-тъ и всички-тъ
сватове у момъкъ-тъ, завождатъ невѣста-тъ въ една градина, гдѣто
има шипка (роза или триандафилъ), заносятъ и едно сито, точилка и
една отсѣченъ отъ шипка прѣчка. Невѣста-та ся покланя деветъ пѣти
на шипка-тъ, а кума-та съсъ точилка-тъ и прѣчка-тъ вдигне горно-то
було отъ главъ-тъ ѝ, положи го върху шипка-тъ, а свахи-тъ вдигнатъ
малко-то було, турятъ го въ сито-то, обръщатъ телове-тъ на грѣбъ-тъ
ѝ, кои-то до тогава висятъ отъ предѣ ѝ. *Ч. 26.* 2) шиповникъ: А по-
нататѣкъ полската шипка показва своити ситни листенца и своите ме-
ризливи цвѣти. *З. 67.*

Шипка *имя собств. горы и села* **Шипченинъ** *с. м.* обита-
тель Шипки **Шипченски** *пр.* Като прѣзъ Шипка минуватъ, Все са
шипчени излезли—И мъже, братко, и жени: Каква е свадба голѣма, Се
мъже, братко, безъ жени! *Ч. 313.* Шипчени хора търговцы. *Ч. 314.*
„Тебе та, Петко, търсиха По габровски-тъ планини, По шипченски-
тъ бовазии“. *ib.*

Шиповъ *пр.* колючій, терновый: Копрала-та му шиповарозгѣ. *Д.р. 99.*

Шипоченъ *пр.* розовый: Зората съ шипочнытъ си прѣсты (*des
ses doigts de rose*) отваря вратата на истокъ. *Т. 400.*

Шипцъ *с. м.* роза (*у Раков.*): Шипцъ (*rosa*). *Пк. 77.* Румѣнъ
ми шипцъ извѣналь бѣше! *Гн. 32.* **Шипцовъ** *пр. (у Раков.)* розо-
вый: Шипцово масло (*розовое масло*). *Пк. 77.* Шипцовый цвѣтъ. *ib. 78.*

Шипъ *с. м. съ чл.* **Шипътъ** 1) шипъ: Коренатъ на кѣтны-тъ
зѣбы е раздѣленъ на 2, 3, 4 шипа (коренчета). *Л. Д. 70 р. 84.* 2) ост-
ріе „остена“. 3) молнія: Да ма разстрѣсне шипъ-тъ! Така са кълнатъ
дѣца-та. *Кп. 25.* Въ блжгарски-ятъ ѣзыкъ не са употреблява молния.
Блжгаре-те казватъ свѣткавица, шипъ и *рофия*, въ Зап. България.
ib. 103. 4) лучъ: И кога-то ся мръкне на земъ-та та стане ноцъ слънче-
ви-ти шипове пакъ удрятъ изотдолъ възъ мѣсячинъ-тъ и отскачатъ отъ
нежъ. *Л. Д. 72 р. 122.* Ако ли на сукно-то има дупчицъ, то изъ нежъ
ще пробіе у стажъ-тъ слънце на шипъ. *ib. 71 р. 101.*

Шипъ *м. дл.* шиплю: Ако ние налѣбеме на тоя остатокъ солна